

வேத இலக்கியத்தில் சூரியனின் ஏழு குதிரைகளும் சப்த சந்த

மரபும்: அனுஷ்டுப் சந்தத்தை மையமாகக் கொண்ட இந்திய

அறிவு, மொழி மற்றும் பண்பாட்டுக் குறியீடுகளின் ஆய்வு

The Seven Horses of the Sun and the Sapta Chanda Tradition in Vedic Literature: A Study of Indian Knowledge, Language and Cultural Symbols Centred on the Anushtubh Metre

முனைவர் ப. திலகவதி^{1*}, முனைவர் த. மகாலிங்கம்², முனைவர் வெ. ச. சீனிவாசன்³

¹ இணைப்பேராசிரியர் & துறைத்தலைவர், தமிழ்த்துறை, நவரசம் கலை மற்றும் அறிவியல் மகளிர்

கல்லூரி, அறச்சலூர், ஈரோடு - 638 101

² துறைத் தலைவர், நூலகம் மற்றும் தகவல் அறிவியல் துறை, நந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி

(தன்னாட்சி), ஈரோடு 52, Email: nasc.library@gmail.com

³ நிர்வாக அதிகாரி, நந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு.

***Corresponding author:** முனைவர் ப. திலகவதி, thilakavathisasikumar@gmail.com

ORCID ID: Author 2: <https://orcid.org/0009-0001-3733-9046>; Author 3: <https://orcid.org/0009-0008-9926-7982>

DOI: <https://doi.org/10.63300/tm10sp072026.06>

Abstract

The Vedic literatures, which serve as ancient sources of the Indian knowledge tradition, are multifaceted repositories of knowledge that encompass not only religious thought but also language, sound, time, nature, astronomical observation, ritual, memory and cultural life. Solar imagery and the Vedic metrical tradition constitute important fields of inquiry in the history of Indian knowledge. The Sun, chariot, wheel, horse and the numerical symbol ‘seven’ express ideas such as motion, the cycle of time, light, vital energy and cosmic order. Among the Vedic metres, seven principal ones are notable: Gayatri, Ushnih, Anushtubh, Brihati, Pankti, Trishtubh and Jagati. Of these, Anushtubh generally has four feet of eight syllables each, forming a metre of 32 syllables. Based on original mantras selected from Rigveda hymns 1.164 and 10.85, this article approaches the imagery of the Sun’s seven horses and the Sapta Chanda tradition semiotically, and examines the structure of the Anushtubh metre, its linguistic function, oral-memory transmission and later literary continuity. The aim of this study is thereby to reveal the connections that developed in the Indian knowledge tradition among nature–time–motion–number–sound–language–memory–culture. As a distinctive contribution of this article, five original mantras belonging to the true Anushtubh / Nicrt Anushtubh / Virat Anushtubh varieties from Rigveda hymn 10.85 are presented together with the Sanskrit original, transliteration, Tamil meaning and metrical analysis.

Keywords: Vedic literature; Rigveda; Sun; seven horses; Sapta Chanda; Anushtubh; Indian Knowledge Systems; Vedic linguistics; semiotics; oral tradition

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இந்திய அறிவு மரபின் தொன்மையான ஆதாரங்களாக விளங்கும் வேத இலக்கியங்கள், சமயச் சிந்தனைகளை மட்டுமன்றி மொழி, ஒலி, காலம், இயற்கை, வானியல் அவதானிப்பு, சடங்கு, நினைவாற்றல் மற்றும் பண்பாட்டு வாழ்வியல் ஆகியவற்றையும் உள்ளடக்கிய பன்முக அறிவுக் களஞ்சியங்களாகத் திகழ்கின்றன. சூரியன் சார்ந்த உருவகங்களும் வேதச் சந்த மரபும் இந்திய அறிவு வரலாற்றின் முக்கியமான ஆய்வுத் தளங்களாக அமைகின்றன. சூரியன், தேர், சக்கரம், குதிரை மற்றும் 'ஏழு' என்ற எண்ணியல் குறியீடு ஆகியவை இயக்கம், காலச்சுழற்சி, ஒளி, உயிராற்றல் மற்றும் பிரபஞ்ச ஒழுங்கு போன்ற கருத்துகளை வெளிப்படுத்துகின்றன.

வேதச் சந்த மரபில் காயத்ரி, உஷ்ணிக், அனுஷ்டுப், ப்ருஹதி, பங்க்தி, த்ரிஷ்டுப், ஜகதி ஆகிய ஏழு முக்கியச் சந்தங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. இவற்றுள் அனுஷ்டுப் (Anuṣṭubh) பொதுவாக நான்கு பாதங்களையும் ஒவ்வொரு பாதத்திலும் எட்டு அசைகளையும் கொண்டு 32 அசைகளைக் கொண்ட சந்த அமைப்பாக விளங்குகிறது. இக்கட்டுரை, ரிக்வேதம் 1.164 மற்றும் 10.85 ஆகிய சூக்தங்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மூல மந்திரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, சூரியனின் ஏழு குதிரைகள் சார்ந்த உருவகங்களையும் சந்த சந்த மரபையும் குறியீட்டியல் அடிப்படையில் அணுகி, அனுஷ்டுப் சந்தத்தின் அமைப்பு, மொழியியல் செயல்பாடு, வாய்மொழி நினைவுப் பரிமாற்றம் மற்றும் பிற்கால இலக்கியத் தொடர்ச்சி ஆகியவற்றை ஆராய்கிறது.

இதன்மூலம் இயற்கை-காலம்-இயக்கம்-எண்-ஒலி-மொழி-நினைவு-பண்பாடு ஆகியவற்றுக்கு இடையே இந்திய அறிவு மரபில் உருவான தொடர்புகளை வெளிப்படுத்துவதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும். இக்கட்டுரையின் தனித்துவமான பங்களிப்பாக, ரிக்வேதம் 10.85 சூக்தத்திலிருந்து உண்மையான அனுஷ்டுப்/நிச்சுத் அனுஷ்டுப்/விராட் அனுஷ்டுப் வகைகளைச் சேர்ந்த ஐந்து மூல மந்திரங்கள் சமஸ்கிருத மூலம், ஒலிபெயர்ப்பு, தமிழ் பொருள் மற்றும் சந்த அமைப்புப் பகுப்பாய்வுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

முக்கியச் சொற்கள்: வேத இலக்கியம்; ரிக்வேதம்; சூரியன்; ஏழு குதிரைகள்; சப்த சந்தம்; அனுஷ்டுப்; இந்திய அறிவு மரபு; வேத மொழியியல்; குறியீட்டியல்; வாய்மொழி மரபு

1. அறிமுகம்

இந்திய அறிவு வரலாற்றின் தொடக்ககால ஆதாரங்களில் வேத இலக்கியங்கள் முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகின்றன. வேதங்களைச் சமய நூல்களாக மட்டும் அணுகாமல், தொன்மையான இந்தியச் சமூகத்தின் இயற்கை அவதானிப்பு, மொழியமைப்பு, ஒலியியல், சடங்கு, காலக்கணிப்பு மற்றும் பிரபஞ்சம் குறித்த சிந்தனைகளைப் பதிவு செய்த அறிவு ஆதாரங்களாகவும் ஆய்வு செய்ய முடிகிறது.

ரிக்வேதத்தில் இயற்கையின் பல்வேறு கூறுகள் தெய்வ உருவகங்களின் வழியாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. சூரியன் அவற்றுள் முக்கியமானவர். ஒளி, விழிப்பு, உயிராற்றல், இயக்கம் மற்றும் காலம் போன்ற கருத்துகளுடன் சூரியக் குறியீடுகள் தொடர்புபடுத்தப்படுகின்றன. குறிப்பாக ரிக்வேதம் 1.164 பல அடுக்குகளைக் கொண்ட குறியீட்டுச் சூத்தமாக விளங்குகிறது; அதில் சக்கரம், தேர், குதிரை, ஏழு, காலச்சுழற்சி போன்ற உருவகங்கள் இடம்பெறுகின்றன. அதே காலகட்டத்தின் இன்னொரு முக்கியமான சூத்தமான ரிக்வேதம் 10.85 (சூர்யா-சாவித்ரி விவாக சூத்தம்) சூரியையின் திருமணக் கதையின் வழியாக சூரியன், தேர், காலம் மற்றும் நட்சத்திரங்கள் தொடர்பான உருவகங்களை அனுஷ்டுப் சந்த அமைப்பில் வழங்குகிறது. இவ்விரு சூத்தங்களும் இக்கட்டுரையின் முதன்மை மூலப் பனுவல்களாக அமைகின்றன.

1. அறிமுகம்

Fig 1: வேத இலக்கியங்களின் அறிவு மற்றும் இயற்கைச் சிந்தனை

இப்படம் ரிக்வேதத்தின் அறிவுப் பாரம்பரியத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. வேதங்களைச் சமய நூலாகமட்டுமின்றி, இயற்கை, மொழியமைப்பு, பிரபஞ்சம் குறித்த சிந்தனைகளின் ஆதாரமாகவும் இது விளக்குகிறது. ரிக்வேதம் 1.164 இன் சக்கரக் குறியீடுகள் மற்றும் ரிக்வேதம் 10.85 இன் சூர்யா-சாவித்ரி திருமணச் சூக்தம் ஆகியவற்றின் மூலமாக சூரியன், காலம், மற்றும் தேர் போன்ற உருவகங்களைச் சித்தரிக்கும் வரலாற்றுப் பனுவல்களை இப்புகைப்படம் அழகாக விவரிக்கிறது.

2. ஆய்வுச் சிக்கலும் ஆய்வு இடைவெளியும்

வேத இலக்கியத்தில் சூரியனைப் பற்றிய ஆய்வுகள் பெரும்பாலும் சமயம், புராணம், வானியல் அல்லது தத்துவ நோக்கில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அதேபோல் வேதச் சந்தங்கள் தொடர்பான ஆய்வுகள் prosody மற்றும் Sanskrit linguistics ஆகியவற்றை மையமாகக் கொண்டுள்ளன. ஆனால் சூரிய உருவகம், 'ஏழு' என்ற எண்ணியல் குறியீடு, சப்த சந்த மரபு, அனுஷ்டுப், வாய்மொழி நினைவு மற்றும் பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சி ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைக்கும் interdisciplinary ஆய்வு அணுகுமுறை ஒப்பீட்டளவில் குறைவாகவே காணப்படுகிறது.

குறிப்பாக அனுஷ்டுப் சந்தத்தின் வேதகால வடிவத்திலிருந்து பிற்காலச் சுலோக வடிவத்திற்கு ஏற்பட்ட மாற்றத்தை இந்திய அறிவுப் பரிமாற்றத்தின் அடிப்படையில் ஆராய்வதும், அதை உண்மையான மூல மந்திரங்களின் நேரடிப் பகுப்பாய்வின் வழியாக நிறுவுவதும் இக்கட்டுரையின் முக்கிய ஆய்வு இடைவெளியாக அமைகிறது. ஏராளமான இணையதள மற்றும் பிரபல எழுத்துகள் 'சூரியனின் ஏழு குதிரைகள் = ஏழு வேதச் சந்தங்கள்' என்ற சமன்பாட்டை நேரடி உண்மையாகக் காட்டுவதால், அதை மூலப் பனுவல் சான்றுகளுடன் மறு ஆய்வு செய்வதும் அவசியமாகிறது.

3. ஆய்வின் நோக்கங்கள்

- வேத இலக்கியத்தில் சூரியன் சார்ந்த உருவகங்களை அடையாளம் காணுதல்.
- சூரியத் தேர், குதிரை மற்றும் 'ஏழு' என்ற எண்ணின் குறியீட்டியல் பொருண்மைகளை ஆராய்தல்.
- வேதத்தின் சப்த சந்த மரபின் அடிப்படை அமைப்பை விளக்குதல்.
- அனுஷ்டுப் சந்தத்தின் $8 \times 4 = 32$ அசை அமைப்பை, உண்மையான ரிக்வேத மந்திரங்களின் அடிப்படையில் நேரடியாக ஆராய்தல்.
- அனுஷ்டுப் சந்தத்தின் ஒலி, லயம், சொல் மற்றும் வாக்கிய அமைப்புகளுடனான தொடர்பை ஆராய்தல்.
- வேத வாய்மொழிப் பரம்பரையில் சந்த அமைப்பின் நினைவியல் செயல்பாட்டை ஆராய்தல்.
- வேத அனுஷ்டுப்பிலிருந்து பிற்காலச் சுலோக மரபிற்கு ஏற்பட்ட வளர்ச்சியை அடையாளம் காணுதல்.
- சூரியன்-காலம்-இயக்கம் மற்றும் சந்தம்-ஒலி-மொழி ஆகிய இரு குறியீட்டு அமைப்புகளுக்கு இடையிலான தொடர்பை ஆராய்தல்.

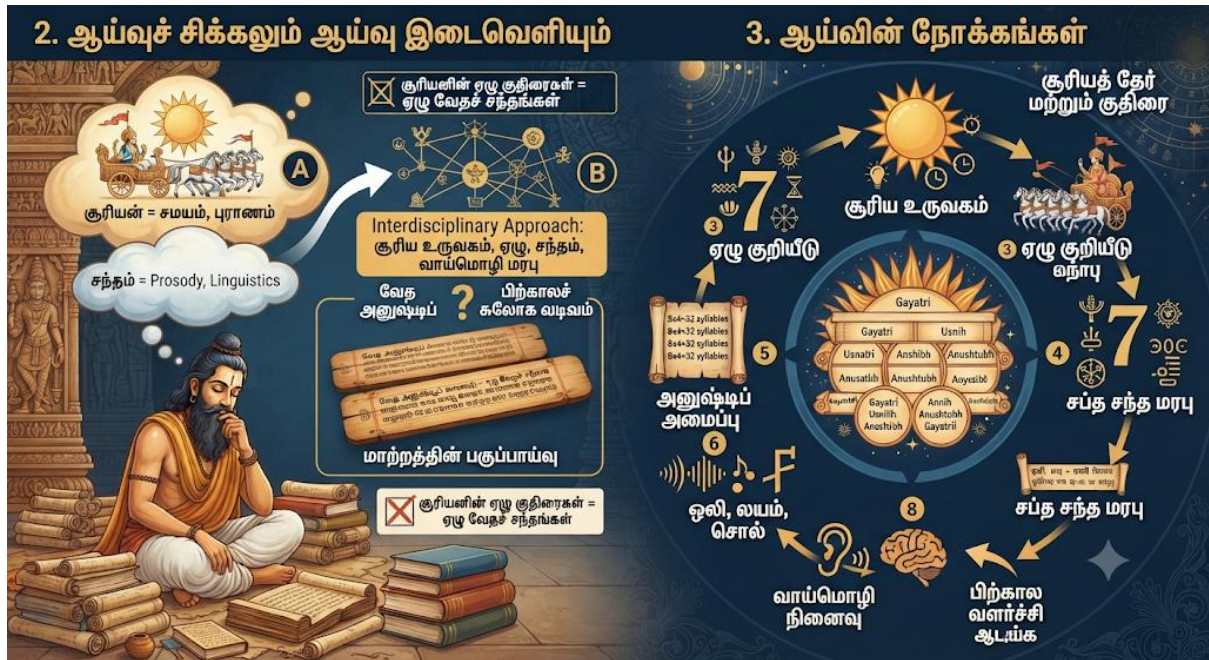

Fig 2: ஆய்வுச் சிக்கல் மற்றும் ஆய்வின் நோக்கங்கள்

இப்படம் வேத இலக்கிய ஆய்வுகளின் இடைவெளிகளையும், ஆய்வின் முக்கிய நோக்கங்களையும் விளக்குகிறது. சூரியன் மற்றும் சந்தம் குறித்த பாரம்பரிய ஆய்வுகளுக்கு அப்பால், அவற்றுக்கிடையேயான பத்துறை அணுகுமுறையை இது ஆராய்கிறது. மேலும், சூரிய உருவகம், 'ஏழு' என்ற எண்ணின் குறியீடு, சப்த சந்த மரபு, அனுஷ்டுப் சந்தத்தின் 8×32 அசை அமைப்பு மற்றும் வாய்மொழி நினைவு போன்ற முக்கிய ஆய்வு நோக்கங்களை இது தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறது.

4. வேத இலக்கியமும் இந்திய அறிவு மரபும்

இந்திய அறிவு மரபு என்பது ஒரே அறிவுத்துறையைச் சார்ந்ததல்ல. மொழி, இலக்கணம், ஒலியியல், சந்தவியல், தத்துவம், சடங்கு, காலக்கணிப்பு, வானியல் அவதானிப்பு, மருத்துவம் மற்றும் இயற்கை சார்ந்த அறிவு போன்ற பல துறைகள் அதனுள் அடங்குகின்றன. வேதங்கள் நீண்டகாலம் வாய்மொழிப் பரம்பரையின் வழியாகப் பாதுகாக்கப்பட்டன; இதனால் சரியான உச்சரிப்பு, ஒலி, அசை, லயம் மற்றும் பாடமுறை ஆகியவை முக்கியத்துவம் பெற்றன.

இந்நிலையில் சந்தம் என்பது இலக்கிய அழகியல் அமைப்பு மட்டுமல்ல; உரையை ஒழுங்குபடுத்துதல், மீளுரைத்தலை எளிதாக்குதல், பிழைகளை அடையாளம் காண

உதவுதல் மற்றும் நினைவில் நிலைநிறுத்துதல் போன்ற செயல்பாடுகளையும் அது மேற்கொண்டிருக்கலாம். இதனால் வேதச் சந்தங்களை ஒரு வகையான 'அறிவு ஒழுங்கமைப்பு முறை' என்று ஆய்வியல் நிலையில் அணுக முடிகிறது. இது தமிழ் மரபில் யாப்பிலக்கணம் செய்யுளை மனனத்திற்கும் இசைக்கும் உகந்ததாக அமைத்ததற்கு இணையான ஒரு செயல்பாட்டு நோக்கத்தைக் கொண்டதாகவும் புரிந்துகொள்ளலாம்.

5. வேத இலக்கியத்தில் சூரியன்

வேத இலக்கியத்தில் சூரியன் இயற்கை ஒளியின் ஆதாரமாக மட்டுமன்றி, பல்வேறு கருத்துகளின் குறியீடாகக் காணப்படுகிறார்: சூரியன் → ஒளி; ஒளி → விழிப்பு/அறிவு; சூரிய இயக்கம் → காலம்; சக்கரம் → சுழற்சி; தேர் → இயக்கம்/பயணம்; குதிரை → ஆற்றல்/வேகம். இக்குறியீட்டியல் தொடர்புகள் ஆய்விற்கு முக்கியமானவை. சூரியனின் தினசரி இயக்கம் மனிதனின் நாள் பற்றிய அனுபவத்தையும், பருவ மாற்றங்கள் ஆண்டுச் சுழற்சியையும் உணர்த்துகின்றன. எனவே சூரியக் குறியீடுகளை காலம் மற்றும் பிரபஞ்ச ஒழுங்கு சார்ந்த தொன்மையான மனித அனுபவத்தின் கவித்துவ வடிவங்களாக அணுகலாம்.

Fig 3: வேத இலக்கியமும் சூரியக் குறியீடுகளும்

இப்படம் வேத இலக்கியத்தின் பன்முகத்தன்மையை விளக்குகிறது. வேதங்கள் சமயம் மட்டுமல்லாது, மொழி, அறிவியல், தத்துவம் ஆகியவற்றின் களஞ்சியமாக உள்ளன. குறிப்பாக, வேதச் சந்தங்கள் அறிவை ஒழுங்குபடுத்தவும், மனனம் செய்யவும் உதவுகின்றன. சூரியன் ஒளியின் ஆதாரமாக மட்டுமின்றி, அறிவு, காலம், இயக்கம் மற்றும் பிரபஞ்ச ஒழுங்கு ஆகியவற்றின் குறியீடாக வேதங்களில் உருவகப்படுத்தப்பட்டுள்ளதை இப்படம் தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

6. சூரியனின் ஏழு குதிரைகள் – 'ஏழு' என்ற குறியீடு

ரிக்வேதம் 1.164.2-இல் ஒரே சக்கரம் கொண்ட தேரை ஏழு பேர் பூட்டுவதாகவும், 'ஏழு பெயர்' கொண்ட ஒரே குதிரை அதை இழுப்பதாகவும் கூறப்படுகிறது (sapta yuñjanti ratham ekacakram eko aśvo vahati saptanāmā). அடுத்த மந்திரமான 1.164.3-இல் ஏழு பேர் இந்தத் தேர் மீது நிற்பதாகவும், ஏழு குதிரைகள் அதை இழுப்பதாகவும், ஏழு சகோதரிகள் ஒலி எழுப்புவதாகவும், 'பசுக்களின் ஏழு பெயர்கள்' அதில் பொதிந்திருப்பதாகவும் விவரிக்கப்படுகிறது (imam ratham adhi ye sapta tasthuḥ saptacakram sapta vahanty aśvāḥ). இம்மந்திரங்கள் குதிரை, சகோதரிகள், கதிர்கள்/குரல்கள் எனப் பல விளக்க மரபுகளுடன் 'ஏழு' என்ற எண்ணைத் தொடர்புபடுத்துகின்றன.

இதனை ஆய்வு செய்யும்போது முக்கியமான கல்வியியல் எச்சரிக்கை தேவை. 'சூரியனின் ஏழு குதிரைகள் = ஏழு வேதச் சந்தங்கள்' என்று ரிக்வேதம் 1.164 நேரடியாகக் கூறுகிறது என நிறுவுவது பொருத்தமானதல்ல; மேற்கண்ட இரு மந்திரங்களிலும் சந்தங்களின் பெயர்கள் (காயத்ரி, அனுஷ்டுப் ஆகியன) நேரடியாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை. மாறாக, சூரிய சித்தாந்தம் போன்ற பிற்கால சோதிட நூல்களில் 'ससच्छन्दांसि गायत्र्युष्णिगनुष्टुप् ह्रीं पङ्क्तिं त्रिष्टुप् सप्तम्यो ऽथाः युक्ताः' (ஏழு சந்தங்களே சூரியனுக்கு பூட்டப்பட்ட குதிரைகள்) எனும் தொடர்பு வெளிப்படையாகக் கூறப்படுகிறது. எனவே சூரியனின் ஏழு குதிரைகளுக்கும் சப்த சந்தங்களுக்கும் இடையிலான தொடர்பை, ரிக்வேதத்தின் நேரடிக் கூற்றாக அல்லாமல், பிற்கால சமஸ்கிருத மரபில் உருவான Semiotic Association / Symbolic Interpretation என்ற நிலையில் ஆய்வு செய்ய வேண்டும். இது கட்டுரையின் நம்பகத்தன்மையை அதிகரிக்கும்.

Fig 4: சூரியனின் ஏழு குதிரைகள் - 'ஏழு' என்ற குறியீடு: ரிக்வேதம் மற்றும் பிற்கால மரபு

இப்படம் ரிக்வேதத்தில் உள்ள 'ஏழு' குறியீட்டை விளக்குகிறது. ரிக்வேதம் 1.164.2-3 மந்திரங்கள் சூரியத் தேரை ஏழு பேர் பூட்டுவதாகவும், ஏழு குதிரைகள் (ஏழு பெயர்கள் கொண்ட ஒரே குதிரை) இழுப்பதாகவும் கூறுகின்றன. 'ஏழு குதிரைகள் = ஏழு வேதச் சந்தங்கள்' என்பது ரிக்வேதத்தின் நேரடிக் கூற்று அல்ல, மாறாக இது சூரிய சித்தாந்தம் போன்ற பிற்கால நூல்களில் உருவான குறியீட்டு விளக்கமாகும். இந்த வேறுபாட்டை ஆய்வியல் நோக்கில் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

7. சப்த சந்த மரபு

வேதச் சந்த மரபில் பொதுவாகக் குறிப்பிடப்படும் ஏழு முக்கியச் சந்தங்களைப் பின்வருமாறு தொகுக்கலாம்:

சந்தம்	பொதுவான அசை எண்ணிக்கை	அமைப்புச் சிறப்பு
காயத்ரி (Gāyatrī)	24	பொதுவாக 3 × 8
உஷ்ணிக் (Uṣṇih)	28	மாறுபாடுகளுடன்
அனுஷ்டுப் (Anuṣṭubh)	32	4 × 8
ப்ருஹதி (Bṛhatī)	36	விரிவடைந்த அமைப்பு

சந்தம்	பொதுவான அசை எண்ணிக்கை	அமைப்புச் சிறப்பு
பங்க்தி (Paṅkti)	40	பொதுவாக 5 × 8
த்ரிஷ்டுப் (Triṣṭubh)	44	4 × 11
ஜகதி (Jagatī)	48	4 × 12

இந்த வரிசையில் அனுஷ்டுப் 32 அசைகளைக் கொண்ட மைய அமைப்பாக அமைகிறது; இது காயத்ரிக்கும் (24) பெரிய சந்தங்களான த்ரிஷ்டுப் (44), ஜகதி (48) ஆகியவற்றுக்கும் இடைப்பட்ட, சமச்சீரான 4×8 அமைப்பைக் கொண்ட சந்தமாக விளங்குகிறது.

8. அனுஷ்டுப் சந்தத்தின் அமைப்பியல்

அனுஷ்டுப் சந்தத்தின் அடிப்படை அமைப்பு: 4 பாதங்கள் × 8 அசைகள் = 32 அசைகள் (8+8+8+8=32). இந்தச் சமச்சீரான அமைப்பு அனுஷ்டுப்பின் முக்கியமான தன்மையாகும். ஒவ்வொரு பாதத்திலும் எட்டு அசைகள் இடம்பெறுவது கருத்துகளைச் சிறிய ஒலித் தொகுதிகளாகப் பிரிக்க உதவுகிறது; இதன் மூலம் உரையின் லயம், நினைவாற்றல் மற்றும் வாய்மொழி நிகழ்த்துதல் ஆகியவற்றுடன் தொடர்பு உருவாகிறது.

ஆனால் வேத அனுஷ்டுப்பின் அனைத்துப் பாடல்களையும் பிற்கால classical śloka-வின் கடுமையான விதிகளால் அளவிடக் கூடாது. வேதச் சந்தநூல் மரபில் அனுஷ்டுப்பின் இயல்பான 8-அசைப் பாதத்திலிருந்து விலகும் வடிவங்களுக்குத் தனிப் பெயர்களே உண்டு — எடுத்துக்காட்டாக ஒரு பாதம் குறைவாக அசைகளைக் கொண்டிருப்பின் அது 'நிச்சுத்' (nicṛt) என்றும், ஒரு பாதம் ஏழு அசைகளாகச் சுருங்கியிருப்பின் அது 'விராட்' (virāḍ) என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இத்தகைய பெயரிடல் மரபே, வேத அனுஷ்டுப் ஒரு collicidly-rigid அமைப்பாக அல்லாமல், lived oral-performance-இல் இயல்பாக ஏற்படும் சிறு மாறுபாடுகளை உள்வாங்கிய நெகிழ்வான சந்த அமைப்பாக இருந்தது என்பதற்குச் சான்றாகும். Vedic Anuṣṭubh

மற்றும் Classical Śloka இடையே இத்தகைய prosodic மாறுபாடுகள் வரலாற்று ரீதியாக நிலவியுள்ளன.

Fig 5: வேதச் சந்த மரபும் அனுஷ்டுப் அமைப்பும்

இந்தப் படம் வேத காலத்தின் ஏழு முக்கியச் சந்தங்களையும் (காயத்ரி முதல் ஜகதி வரை) அவற்றின் அசை எண்ணிக்கைகளையும் அட்டவணைப்படுத்துகிறது. மேலும், 32 அசைகளைக் கொண்ட சமச்சீரான 'அனுஷ்டுப்' சந்தத்தின் 4×8 அமைப்பைப் விளக்குகிறது. வாய்மொழி மரபில் ஏற்படும் சிறிய மாறுதல்களான 'நிச்சுத்', 'விராட்' போன்ற பெயரிடல் முறைகளையும் வேதச் சந்தங்களின் நெகிழ்வுத்தன்மையையும் இது தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறது.

9. ஐந்து மூல ரிக்வேத மந்திரங்கள்: அனுஷ்டுப் சந்தப் பகுப்பாய்வு

இக்கட்டுரையின் நம்பகத்தன்மையை உறுதிசெய்யும் வகையில், 'அனுஷ்டுப்' என்று வேதச் சொல்பட (pada-pāṭha) பாரம்பரியத்திலேயே குறிக்கப்பட்டுள்ள ஐந்து உண்மையான ரிக்வேத மந்திரங்கள் கீழே தரப்படுகின்றன. இவை அனைத்தும் ரிக்வேதம் பத்தாம் மண்டலம், 85-ஆம் சூக்தத்திலிருந்து (सूर्या-सावित्री विवाह सूक्तम् / Sūryā's Bridal, Ṛṣi: Sūryā Sāvitrī) தோந்தெடுக்கப்பட்டவை. வேத அனுசுக்ரமணி (Anukramaṇī) மரபு ஒவ்வொரு மந்திரத்தின் சந்தத்தையும் குறிப்பாகப் பதிவு

செய்துள்ளது; அதன்படி கீழே தரப்பட்ட மந்திரங்கள் anuṣṭup, nicṛd anuṣṭup, virāḍ anuṣṭup ஆகிய அனுஷ்டுப் குடும்பத்தின் துணை-வகைகளாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு மந்திரத்திற்கும் samhītā (சேர்க்கை) வடிவிலான தொடர் உச்சரிப்பின் அடிப்படையில் தோராயமான அசை எண்ணிக்கை கீழே தரப்பட்டுள்ளது; வேத அனுஷ்டுப்பில் இயல்பாகவே காணப்படும் 7–9 அசை மாறுபாட்டையும் இது பிரதிபலிக்கிறது.

9.1 மந்திரம் ஒன்று — ரிக்வேதம் 10.85.1 (சந்தம்: nicṛd anuṣṭup)

सत्येनोत्तभिता भूमिः सूर्येणोत्तभिता द्यौः। ऋतेनादित्यास्तिष्ठन्ति दिवि सोमोऽधि श्रितः॥

satyenottabhitā bhūmiḥ sūryeṇottabhitā dyauḥ | ṛtenādityās tiṣṭhanti divi somo 'dhi śritah //

தமிழ் பொருள்: சத்தியத்தால் இப்பூமி தாங்கப்பட்டுள்ளது; சூரியனால் வானம் தாங்கப்பட்டுள்ளது. ரிதம் என்னும் பிரபஞ்ச ஒழுங்கு நியதியால் ஆதித்யர்கள் வானில் உறுதியாக நிலைத்து நிற்கின்றனர்; சோமம் அவற்றின் மேலிடத்தில் தங்கியுள்ளது.

சந்த அமைப்புக் குறிப்பு: பாதம் 1: sa-tye-not-ta-bhi-tā-bhū-miḥ (8 அசை) | பாதம் 2: sūr-ye-ṇot-ta-bhi-tā-dyauḥ (7 அசை) | பாதம் 3: ṛ-te-nā-di-tyās-tiṣ-ṭhan-ti (8/9 அசை, resolution-ஐப் பொறுத்து) | பாதம் 4: di-vi-so-mo-'dhi-śri-tah (7 அசை). மொத்தம் ≈ 30–32. இம்மந்திரம் சூரியனையும் ரிதத்தையும் (பிரபஞ்ச ஒழுங்கு) நேரடியாக இணைப்பதால், இக்கட்டுரையின் 'சூரியன்→கால ஒழுங்கு, சந்தம்→ஒலி ஒழுங்கு' எனும் வாதத்திற்கு மிக முக்கியமான மூலச் சான்றாக அமைகிறது.

9.2 மந்திரம் இரண்டு — ரிக்வேதம் 10.85.9 (சந்தம்: anuṣṭup)

सोमो वधूयुरभवदश्विनास्तामुभा वरा। सूर्या यत्पत्ये शंसन्तीं मनसा सविता ददात्॥

somo vadhūyur abhavad aśvinā āstām ubhā varā | sūryāṃ yat patye śamsantīm manasā savitā adadāt //

தமிழ் பொருள்: சோமன் மணமகனாகத் திகழ்ந்தான்; அஸ்வினி தேவர்கள் இருவரும் (மணமகனை அழைத்து வரும்) வரர்களாக அமர்ந்திருந்தனர். தன் கணவனை மனத்தால் விரும்பிப் புகழும் சூரியையை, சவிதா (அவனுக்கு) அளித்தான்.

சந்த அமைப்புக் குறிப்பு: பாதம் 1: so-mo-va-dhū-yur-a-bha-vad (8) | பாதம் 2: aś-vi-nā-ās-tām-u-bhā-va-rā (8/9) | பாதம் 3: sūr-yāṁ-yat-pat-ye-śaṁ-san-tīm (8) | பாதம் 4: ma-na-sā-sa-vi-tā-a-dāt (8). 'மனசா' (மனத்தால்) என்ற சொல் இம்மந்திரத்தில் முக்கியமானது — சூரியையின் தேர்ந்தெடுப்பு 'மனம்' என்னும் அசைவின் வழியாக நிகழ்வது, சூரியனின் இயற்பியல் இயக்கத்திற்கும் மொழி/சிந்தனையின் அசைவிற்கும் இடையிலான குறியீட்டு இணையை (section 12) முன்கூட்டியே உணர்த்துகிறது.

9.3 மந்திரம் மூன்று — ரிக்வேதம் 10.85.13 (சந்தம்: virāḍ anuṣṭup)

सूर्याया वहतुः प्रागात्सविता यमवासृजत्। अघासु हन्यन्ते गावोऽर्जुन्योः पर्युह्यते॥

sūryāyā vahatuḥ prāgāt savitā yam avāsṛjat / aghāsu hanyante gāvo 'rjunyoḥ pari uhyate //

தமிழ் பொருள்: சவிதா யாரை (இந்த ஊர்வலமாக) அனுப்பினானோ, அந்தச் சூரியையின் மணவூர்வலம் முன்னோக்கிச் சென்றது. மகா நட்சத்திரத்தில் பசுக்கள் (பலியாக) கொல்லப்படுகின்றன; அர்ஜுனீ நட்சத்திரத்தில் அவள் திருமணப் பயணத்தில் கொண்டு செல்லப்படுகிறாள்.

சந்த அமைப்புக் குறிப்பு: இம்மந்திரம் 'விராட் அனுஷ்டுப்' என வேதப் பாரம்பரியத்தால் குறிக்கப்பட்டுள்ளது — அதாவது, ஒவ்வொரு பாதமும் இயல்பான எட்டுக்குப் பதிலாக ஏழு அசைகளையே கொண்ட, 4×7=28 அசை நெருக்கமான catalectic வடிவம். பாதம் 1: sūr-yā-yā-va-ha-tuḥ (6/7) | பாதம் 2: prā-gāt-sa-vi-tā-yam-a-vā-sṛ-jat (நீண்டது, sandhi resolution வேண்டும்) | பாதம் 3: a-ghā-su-han-yan-te-gā-vo (7/8) | பாதம் 4: 'r-jun-yoḥ-pa-ri-uh-ya-te (7/8). இந்த மந்திரம் நட்சத்திரங்களின் பெயர்களை (மகா, அர்ஜுனீ) காலக்குறிப்பாகக் கொண்டு, சூரியன்-தேர்-காலம் என்ற மூன்று கருத்துகளையும் ஒரே வரியில் இணைக்கிறது.

9.4 மந்திரம் நான்கு — ரிக்வேதம் 10.85.35 (சந்தம்: anuṣṭup)

आशसनं विशसनमथो अधिविकर्तनम्। सूर्यायाः पश्य रूपाणि तानि ब्रह्मा तु शुन्धति॥

āśasanam viśasanam atho adhivikartanam / sūryāyāḥ paśya rūpāṇi tāni brahmā tu śundhati //

தமிழ் பொருள்: விரும்புதல், பிரித்தல், மேலும் வேறாக வெட்டுதல் — சூரியையின் இந்த (மறைபொருள்) வடிவங்களைப் பார்; அவற்றை மந்திரம் அறிந்த பிரம்மா (புரோகிதன்) தூய்மைப்படுத்துகிறான்.

சந்த அமைப்புக் குறிப்பு: பாதம் 1: ā-śa-sa-nam-vi-śa-sa-nam (8) | பாதம் 2: a-tho-a-dhi-vi-kar-ta-nam (8) | பாதம் 3: sūr-yā-yāḥ-pa-śya-rū-pā-ṇi (8) | பாதம் 4: tā-ni-brah-mā-tu-śun-dha-ti (8). இது இக்கட்டுரையின் 32-அசை (4×8) அமைப்புக்கு மிக நெருக்கமான, ஏறத்தாழ இலக்கணப்படியான உதாரணமாகும். 'ரூபாணி' (வடிவங்கள்) என்ற சொல்லே, சூரியன் ஒரு ஒற்றைப் பொருளாக அல்லாமல் பல மறைபொருள் குறியீடுகளின் தொகுப்பாகக் காணப்பட்டதற்குச் சான்றாகும் — இது section 6-இல் விவாதிக்கப்பட்ட குறியீட்டியல் எச்சரிக்கைக்கு ஆதரவாக அமைகிறது.

9.5 மந்திரம் ஐந்து — ரிக்வேதம் 10.85.47 (சந்தம்: anuṣṭup)

सम् अञ्जन्तु विश्वे देवाः सम् आपो हृदयानि नौ। सं मातरिश्वा सं धाता समू देष्ट्री दधातु नौ॥

*sam añjantu viśve devāḥ sam āpo hṛdayāni nau | sam mātariśvā sam dhātā sam ū
deṣṭrī dadhātu nau //*

தமிழ் பொருள்: விஸ்வேதேவர் அனைவரும் (எம்மை) இணைத்து அணிசெய்யட்டும்; நீரும் நம் இருவருடைய இதயங்களையும் இணைக்கட்டும். மாதரிஸ்வாவும், தாதாவும், தேஷ்ட்ரீ தேவியும் நம்மை ஒன்றாக இணையச் செய்யட்டும்.

சந்த அமைப்புக் குறிப்பு: பாதம் 1: sa-mañ-jan-tu-viś-ve-de-vāḥ (8) | பாதம் 2: sa-mā-po-hṛ-da-yā-ni-nau (8) | பாதம் 3: saṁ-mā-ta-riś-vā-saṁ-dhā-tā (8) | பாதம் 4: sa-mū-deṣ-ṭrī-da-dhā-tu-nau (8). இந்த இறுதி ஆசி மந்திரமும் நேர்த்தியான 4×8=32 அமைப்பைக் கொண்டுள்ளது; திருமணச் சூத்தத்தை ஒரு கூட்டு-இணைவு (saṁ-) தொனியில் நிறைவு செய்கிறது — லயப் பின்னிசைவே (sam, sam, sam, samū) இம்மந்திரத்தின் நினைவியல் எளிமைக்கும் அழகியலுக்கும் அடிப்படையாக அமைகிறது.

இந்த ஐந்து மந்திரங்களும் ஒரே சூத்தத்தில் (10.85) இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டமை வேண்டுமென்றே செய்யப்பட்டதாகும்: இது தனிமந்திரங்களைத் தொகுப்பதைவிட, ஒரு முழுமையான வேதச் சூத்தத்தினுள் அனுஷ்டுப் சந்தம் எவ்வாறு பிரபஞ்ச ஒழுங்கு (1.1),

மனம்-தேர்வு (9), காலம்-நட்சத்திரம் (13), குறியீட்டு வடிவங்கள் (35), இணைவு-ஆசி (47) என்ற பல்வேறு உள்ளடக்கங்களை ஒரே சந்த அமைப்பினுள் தாங்குகிறது என்பதைக் காட்ட உதவுகிறது. மேலும் 9.3-இல் காணப்படும் 'விராட் அனுஷ்டுப்' போன்ற துணை-வகைகள், section 8-இல் முன்வைக்கப்பட்ட வாதத்தை — வேத அனுஷ்டுப் ஒரு நெகிழ்வான, lived வாய்மொழி அமைப்பு என்பதை — மூலப் பனுவல் சான்றுடன் உறுதிசெய்கின்றன.

9. ஐந்து மூல ரிக்வேத மந்திரங்கள்: அனுஷ்டிப் சந்தப் பகுப்பாய்வு

அ ஐந்து மூல ரிக்வேத ரிக்வேதம் Mandalla 10, Sūktā 85 (Sūryā's Bridal). அரும் அனுஷ்டுப் பிறிவேர்கள்; அநுமி கத்துதிக்களும் சர்வீஸ் கோல: Anuṣṭubh, Nicrḍ Anuṣṭubh, கச Virāḍ Anuṣṭubh, காலவகரும் வெனாளதம் பத்குருக்களதிபன் நகலடி கடித் தான்யர் நார்ப்பட் அனுஷ்டுப் பருப்பாய்லம்.

9.1 மந்திரம் ஒன்று — ரிக்வேதம் 10.85.1
சந்தம்: nicrḍ anuṣṭubh
கணுக்: சத்தியத்தாள் இப்பூமி தாங்கப்பட்டுளாது ||
IAST :kontre Varakāi aṇuṣṭai an Afanti anuṣṭab'A1 |
பொருள்: சத்தியத்தால் இப்பூமி தாங்கப்பட்டுள்ளது...

9.3 மந்திரம் மன்று — ரிக்வேதம் 10.85.3
சந்தம்: virāḍ anuṣṭubh
கணுக்: வாமாஸுவிதே சவுஸாமநே பரவ்யா தே வாய்வயிந் ||
IAST :virapar viinaraḥ dirap,awatraa makatrasnerai |
பொருள்: சத்தியத்தால் இப்பூமி தாங்கப்பட்டுளாது...

9.4 மந்திரம் ஒன்று — ரிக்வேதம் 10.85.4
சந்தம்: rūrḍ anuṣṭubh
பொருள்: சத்தியத்தால் இப்பூமி தாங்கப்பட்டுள்ளது... ஒன்மளிறு...

9.5 மந்திரம் ஒன்று — ரிக்வேதம் 10.85.5
சந்தம் களர்: ரூபாணி: எணர்முள் வபுட்டன் ||
IAST : sam, sam, sam/basmanīa: sam, sam | |
பொருள்: சத்தியத்தால் இப்பூமி தாங்கப்பட்டுள்ளது... நன்ன, அறினது...

9.2 மந்திரம் மனாவு — ரிக்வேதம் 10.85.2
சந்தம்: மனம் மற்றும் தேர்வு
மனாவு: கனா மன், சீய்க்காஹ் அர்வீஸிஸுக் ||
IAST : lanps da lagmo boi interne tn kankaha:kṣtal |
பொருள்: சத்தியத்தால் இபக் குர்த் கலளது...

சந்த அமைப்புக் குறிப்பு

4	2	8	8
4	7	7	8/9
7	8/9	7	

சந்த அமைப்புக் குறிப்பு

4	2	6	8	17
4	7	7	8/9	432,5/724
4x7=28				

சந்த அமைப்புக் குறிப்பு

8	7	8	8	7
1	7	8/9	1.	u.l.
sam, sam 28 7				

These examples, all all from கக கக்தா 85, demonstratiṇ anuṣṭubh வந் of உருயுந் metre, contaling விடி diverṭ content, அபுṣṭubh metres கன் கபுல்கவள எப் து வண்டர். இளவிதழி கயடி வாலம லரே ol in oral tradition.

Fig 6: ரிக்வேத அனுஷ்டுப் சந்தப் பகுப்பாய்வு

இந்தப் படம் ரிக்வேதம் 10.85-இலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஐந்து மந்திரங்களைச் சந்த அடிப்படையில் விளக்குகிறது. அனுஷ்டுப் சந்தத்தின் அடிப்படை அமைப்பான 4x8 அசைகளிலிருந்து, 'நிச்சுத்', 'விராட்' போன்ற மாறுபட்ட வடிவங்கள் எவ்வாறு அமைகின்றன என்பதை இது அட்டவணைப்படுத்துகிறது. ஒவ்வொரு மந்திரத்தின் பொருளும், அதன் கருப்பொருள் சிறப்பும் (காலம், பிரபஞ்ச ஒழுங்கு போன்றவை) மூலப்பனுவல் சான்றுகளுடன் தரப்பட்டுள்ளன. வேதக் கவிதை மரபின் நெகிழ்வுத்தன்மையை இது உறுதிப்படுத்துகிறது.

10. அனுஷ்டுப்: ஒலி – மொழி – நினைவு

அனுஷ்டுப்பின் 8×4 அமைப்பை மூன்று நிலைகளில் ஆய்வு செய்யலாம். ஒலியியல் நிலையில், ஒவ்வொரு பாதமும் எட்டு அசைகளுக்குள் ஒழுங்குபடுத்தப்படுவதால் ஒலியின் அளவு கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. மொழியியல் நிலையில், சந்த வரம்பிற்குள் கருத்தை அமைக்க வேண்டிய தேவை சொல் தேர்வு, சொற்றொடர் அமைப்பு மற்றும் வாக்கியக் கட்டமைப்புடன் தொடர்புபடுகிறது — மேலே 9.5-இல் கண்ட 'sam' என்ற முன்னொட்டின் மீட்பு இதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு. நினைவியல் நிலையில், ஒழுங்கான மீளுருவாக்கம் வாய்மொழியாகக் கற்றல் மற்றும் மீளுரைத்தலை ஆதரிக்கக்கூடிய mnemonic framework-ஆகச் செயல்படுகிறது. இதனை: அசை → பாதம் → சந்தம் → பாடல் → நினைவு → அறிவுப் பரிமாற்றம் என்ற தொடரில் விளக்கலாம்.

11. அனுஷ்டுப்பிலிருந்து சுலோக மரபு வரை

இக்கட்டுரையை மற்ற சந்த ஆய்வுகளிலிருந்து வேறுபடுத்தக்கூடிய முக்கியமான பகுதி இதுவாகும். வேதகால அனுஷ்டுப் பிற்காலத்தில் இந்திய இலக்கியத்தின் மிக முக்கியமான metrical traditions ஒன்றாக வளர்ச்சி பெற்றது. Classical Sanskrit-இல் காணப்படும் śloka வடிவம் அனுஷ்டுப் மரபுடன் வரலாற்றுத் தொடர்புடையது; இதன் விளைவாக இராமாயணம், மகாபாரதம் உள்ளிட்ட சமஸ்கிருத இலக்கிய மரபுகளில் சுலோக வடிவம் மிகப்பெரிய இடத்தைப் பெற்றது.

இதனை: வேத அனுஷ்டுப் → சந்த அமைப்பின் பரிணாமம் → சுலோக வடிவம் → இதிகாச இலக்கியம் → அறம்/தத்துவம்/வாழ்வியல் அறிவு → பண்பாட்டு நினைவகம் என்ற அறிவுப் பரிமாற்ற மாதிரியில் ஆராயலாம். இதனால் அனுஷ்டுப் என்பது ஒரு பழைய metrical form மட்டுமல்ல; இந்தியப் பண்பாட்டின் நீண்டகால இலக்கிய நினைவைக் கட்டமைத்த prosodic tradition என்ற வாதத்தை முன்வைக்க முடிகிறது. மேலே 9-ஆம் பிரிவில் கண்ட ஏறத்தாழ-இலக்கணப்படியான 8×4 மந்திரங்கள் (எ.கா. 9.4, 9.5) இந்தப் பரிணாம வளர்ச்சிக்கு வேதகாலத்திலேயே அடிப்படை அமைந்திருந்தது என்பதைக் காட்டுகின்றன.

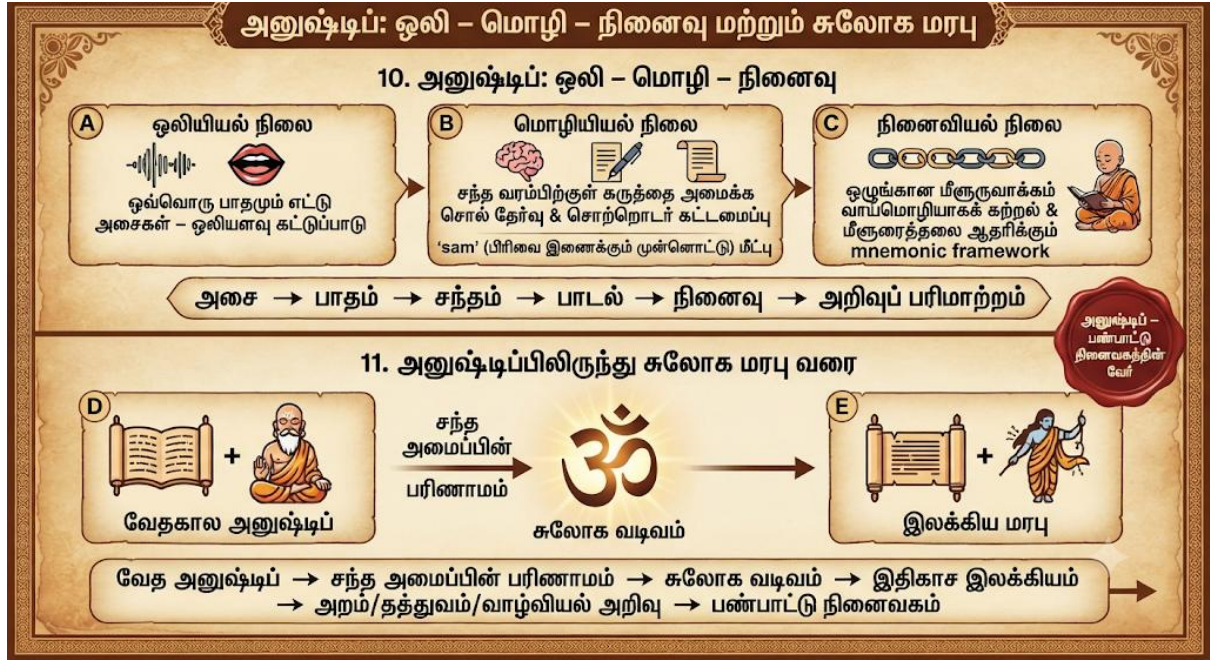

Fig 7: அனுஷ்டிப்: ஒலியியல் முதல் பண்பாட்டு நினைவகம் வரை

இந்தப் படம் அனுஷ்டிப் சந்தத்தை ஒலியியல், மொழியியல், நினைவியல் நிலைகளில் ஆய்வு செய்கிறது. இது வேதகால அனுஷ்டிப்பில் தொடங்கி, சந்த அமைப்பின் பரிணாமம் வழியாகப் பிந்தைய இதிகாச சுலோக மரபு வரை எவ்வாறு வளர்ச்சி பெற்றது என்பதை விளக்குகிறது. இறுதியில், இது இந்தியப் பண்பாட்டின் அறம், தத்துவம் மற்றும் வாழ்வியல் அறிவைப் பாதுகாக்கும் ஒரு பண்பாட்டு நினைவகமாக உருவெடுத்ததைப் படத்தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

12. சூரியனின் இயக்கமும் சந்தத்தின் இயக்கமும்

சூரியன் வானில் நிகழ்த்தும் இயக்கம் இயற்கையின் சுழற்சியை உணர்த்துகிறது; சந்தத்தில் அசைகள் ஒழுங்காகத் தொடர்வது மொழியின் rhythmic movement-ஐ உருவாக்குகிறது. இதனால், சூரியன் → இயற்கையின் இயக்கம் | சந்தம் → மொழியின் இயக்கம் என்ற ஒப்பீட்டை முன்வைக்கலாம். மேலும்: சூரியன் → கால ஒழுங்கு | சந்தம் → ஒலி ஒழுங்கு என்ற conceptual parallel-ஐயும் ஆராயலாம். இது வரலாற்று ரீதியாக இரண்டும் ஒன்றே என்று கூறும் வாதம் அல்ல; மாறாக வேதக் கவிதையில் இயற்கை மற்றும் மொழி எவ்வாறு ஒழுங்கு, மீள்நிகழ்வு, இயக்கம் போன்ற பொதுக் கருத்துகளின் வழியாக வாசிக்கப்படலாம் என்பதற்கான குறியீட்டியல் ஆய்வு மாதிரியாகும். மந்திரம்

9.1 (ऋतेन आदित्यास्तिष्ठन्ति) இதற்கு நேரடி மூலச் சான்றாக அமைகிறது: 'ரிதம்' எனும் ஒரே சொல் பிரபஞ்ச ஒழுங்கையும் சடங்கு ஒழுங்கையும் ஒருங்கே குறிக்கிறது.

13. இந்திய அறிவு மரபின் பார்வையில் அனுஷ்டுப்

இந்திய அறிவு மரபில் அறிவைப் பாதுகாப்பது எழுதுதல் மட்டுமல்லாமல் கேட்டல், மனனம் செய்தல், மீளுரைத்தல் மற்றும் தலைமுறைகளுக்குப் பரிமாற்றுதல் ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடையதாக இருந்தது. இந்தச் சூழலில் அனுஷ்டுப் போன்ற சந்தங்கள் மூன்று நிலைகளில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன: Knowledge Encoding (அறிவை ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட மொழி வடிவத்தில் அமைத்தல்), Knowledge Preservation (லயம் மற்றும் மீளுருவாக்கத்தின் மூலம் உரையைப் பாதுகாத்தல்), Knowledge Transmission (வாய்மொழியாக அடுத்த தலைமுறைக்கு எடுத்துச் செல்லுதல்). எனவே சந்தத்தை இந்திய அறிவு மரபின் 'Knowledge Preservation Technology' என்ற நவீன கருத்தாக்கத்தின் வழியாகவும் ஆய்வு செய்யலாம்.

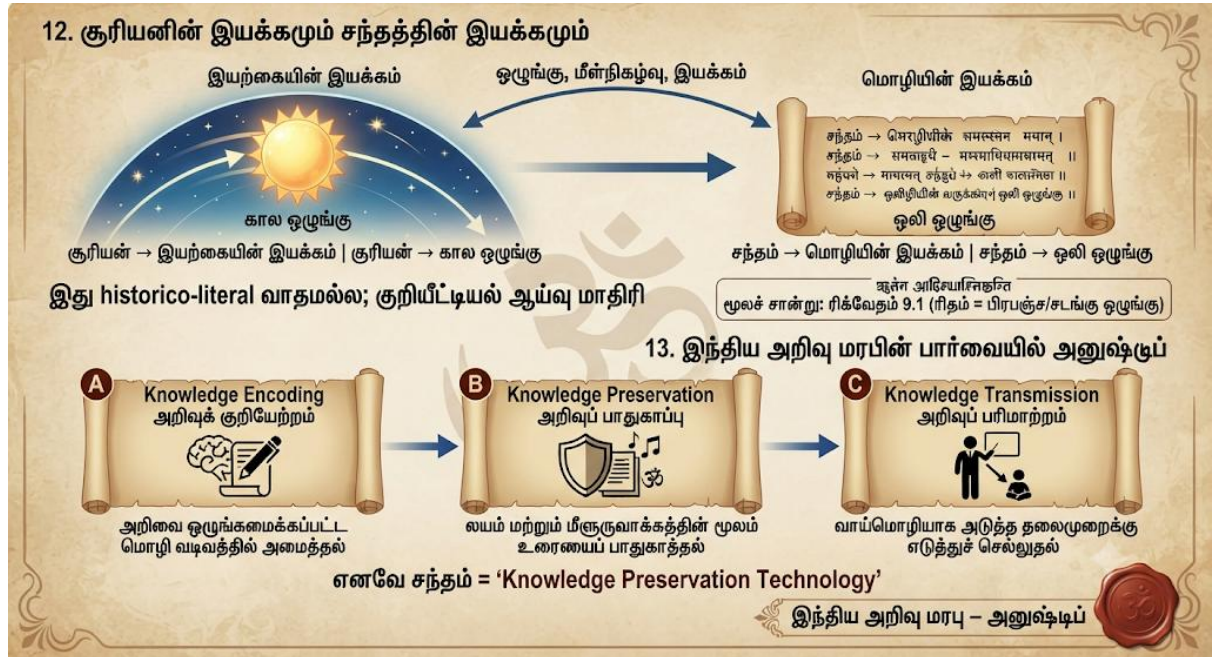

Fig 8: சூரியனின் இயக்கம் மற்றும் இந்திய அறிவு மரபில் அனுஷ்டுப்

இந்தப் படம் சூரியனின் கால ஒழுங்கையும், சந்தத்தின் ஒலி ஒழுங்கையும் குறியீட்டு ரீதியாக ஒப்பிடுகிறது. மேலும், இந்திய அறிவு மரபில் அனுஷ்டுப் சந்தம் எவ்வாறு அறிவுக் குறியேற்றம் (Knowledge Encoding), அறிவுப் பாதுகாப்பு (Knowledge

Preservation), அறிவுப் பரிமாற்றம் (Knowledge Transmission) என்ற மூன்று நிலைகளில் செயல்பட்டு ஒரு நவீன 'அறிவைப் பாதுகாக்கும் தொழில்நுட்பமாக' விளங்குகிறது என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகிறது.

14. பண்பாட்டுக் குறியீட்டியல்

சூரியன், தேர், சக்கரம், குதிரை மற்றும் ஒளி ஆகிய உருவகங்கள் வேத இலக்கியத்துடன் முடிவடையவில்லை; பிற்கால புராணங்கள், சிற்பங்கள், கோயில் கட்டிடக்கலை, வழிபாட்டு மரபுகள் மற்றும் இந்தியக் கலை வடிவங்களிலும் அவை தொடர்ந்தன. குறிப்பாக 'சந்தத்-தமிழ்' (Chandat-Tamil) என்ற தமிழ் வழிபாட்டுச் சொல்லாட்சி, சமஸ்கிருதச் 'சந்தஸ்' (chandas) என்ற சொல்லுடன் தொடர்புடையது என்பது கூட, வேதச் சந்த மரபு தமிழ்ப் பண்பாட்டு நினைவில் எவ்வாறு பெயர்ச்சொல் மட்டத்திலேயே பதிவாகியுள்ளது என்பதைக் காட்டும் ஒரு சுவாரசியமான மொழியியல் தடயமாகும். அதேபோல் அனுஷ்டுப் சந்தமும் வேத காலத்துடன் முடிவடையாமல் பிற்கால இலக்கிய மரபில் மாற்றம் பெற்று நீண்டகால வாழ்வைப் பெற்றது.

எனவே இரண்டு பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சிகளை இக்கட்டுரை ஒப்பிடலாம்: சூரிய உருவகம் → புராணம் → கலை → வழிபாடு → பண்பாட்டு நினைவு; மற்றும் வேத அனுஷ்டுப் → சுலோகம் → இதிகாசம் → இலக்கியம் → அறிவுப் பரிமாற்றம். இந்த இரண்டு பாதைகளும் இந்தியப் பண்பாட்டில் continuity and transformation எவ்வாறு செயல்படுகின்றன என்பதை விளக்குகின்றன.

Fig 9: பண்பாட்டுக் குறியீட்டியல்: வேத உருவகங்களின் பிற்காலப் பரிணாமம்

இந்தப் படம் இரண்டு முக்கியப் பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சிகளை விளக்குகிறது. முதலாவதாக, சூரியனின் உருவகம் புராணம், சிற்பம், கோயில் கட்டிடக்கலை மற்றும் 'சந்தத்-தமிழ்' வழிபாட்டு மரபு வழியாகப் பண்பாட்டு நினைவாக மாறுவதை விவரிக்கிறது. இரண்டாவதாக, வேத அனுஷ்டுப் சந்தம் சுலோகம், இதிகாசம் வழியாக இலக்கியமாக வளர்ந்து அறிவைப் பரிமாறும் முறையைத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

15. ஆய்வு முறை

இவ்வாய்வு அடிப்படையில் Qualitative Interdisciplinary Research ஆக அமையும்.

முதன்மை ஆதாரங்கள்

- ரிக்வேதம் 1.164 (குறிப்பாக மந்திரங்கள் 2, 3) — சூரியன், தேர், 'ஏழு' தொடர்பான சூக்தம்.
- ரிக்வேதம் 10.85 (சூர்யா-சாவித்ரி விவாக சூக்தம்) — 5 அனுஷ்டுப் மந்திரங்கள் (1, 9, 13, 35, 47) இக்கட்டுரையின் நேரடிப் பகுப்பாய்வுப் பொருள்.
- வேதாங்க ஜ்யோதிஷம் மற்றும் சூரிய சித்தாந்தம் — சப்த சந்தம்/ஏழு குதிரை தொடர்பு.

இரண்டாம் நிலை ஆதாரங்கள்

Vedic Studies, Vedic Prosody, Sanskrit Linguistics, Indian Knowledge Systems, Oral Tradition Studies, Semiotics, Cultural Studies தொடர்பான ஆய்வுகள் (References பட்டியலைக் காண்க).

ஆய்வு அணுகுமுறைகள்

- Textual Analysis – மூல உரைப் பகுப்பாய்வு
- Prosodic Analysis – சந்த அமைப்புப் பகுப்பாய்வு
- Linguistic Analysis – மொழியியல் ஆய்வு
- Semiotic Analysis – குறியீட்டியல் ஆய்வு
- Comparative Analysis – வேத மற்றும் பிற்கால மரபு ஒப்பீடு
- Historical Analysis – அனுஷ்டுப் → சுலோகம் பரிணாமம்

16. முக்கியக் கண்டறிதல்கள் மற்றும் விவாதம்

ஆய்வின் அடிப்படையில், அனுஷ்டுப் சந்தம் வேத மொழியின் முக்கியமான metrical structures-ல் ஒன்றாக அடையாளம் காணப்படுகிறது. அதன் 32 அசை அமைப்பு மொழியின் ஒலி மற்றும் கருத்தை ஒழுங்குபடுத்தும் prosodic framework-ஐ வழங்குகிறது — ரிக்வேதம் 10.85.35, 10.85.47 (பிரிவு 9.4, 9.5) போன்ற மந்திரங்கள் இதற்கு நேரடி எடுத்துக்காட்டுகள்.

இரண்டாவதாக, சந்தத்தின் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட வடிவம் வேத வாய்மொழிப் பரம்பரையின் நினைவியல் செயல்பாடுகளுடன் தொடர்புபடுத்தி ஆய்வு செய்யக்கூடியதாக உள்ளது. மூன்றாவதாக, வேத அனுஷ்டுப்பிலிருந்து பிற்காலச் சுலோக மரபிற்கு ஏற்பட்ட வளர்ச்சி இந்திய இலக்கிய வரலாற்றில் continuity through transformation என்பதற்கான குறிப்பிடத்தக்க எடுத்துக்காட்டாக அமைகிறது. நான்காவதாக, சூரியனின் ஏழு குதிரைகளுக்கும் சப்த சந்தங்களுக்கும் இடையிலான தொடர்பை நேரடிச் சமன்பாடாகக் கருதாமல், (பிரிவு 6-இல் காட்டியவாறு) குறியீட்டியல் மற்றும் பிற்கால விளக்க மரபுகளின் அடிப்படையில் ஆராய்வதே

கல்வியியல் ரீதியாகப் பாதுகாப்பான அணுகுமுறையாகும். ஐந்தாவதாக, சூரியனின் இயக்கத்தையும் சந்தத்தின் rhythmic movement-ஐயும் ஒப்பிடுவது இயற்கையின் ஒழுங்கு-மொழியின் ஒழுங்கு என்ற புதிய conceptual framework-ஐ முன்வைக்கிறது. ஆறாவதாக, பிரிவு 9-இல் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்ட ஐந்து மூல மந்திரங்கள், வேத அனுஷ்டிப்பு ஒரு கடுமையான இலக்கண விதி அல்ல, மாறாக 7-9 அசை மாறுபாட்டைக் கொண்ட (nicrt, virāḍ போன்ற துணை-வகைகள் மூலம் அங்கீகரிக்கப்பட்ட) நெகிழ்வான வாய்மொழிச் சந்த அமைப்பு என்பதை மூலப் பனுவல் மட்டத்தில் உறுதிசெய்கின்றன.

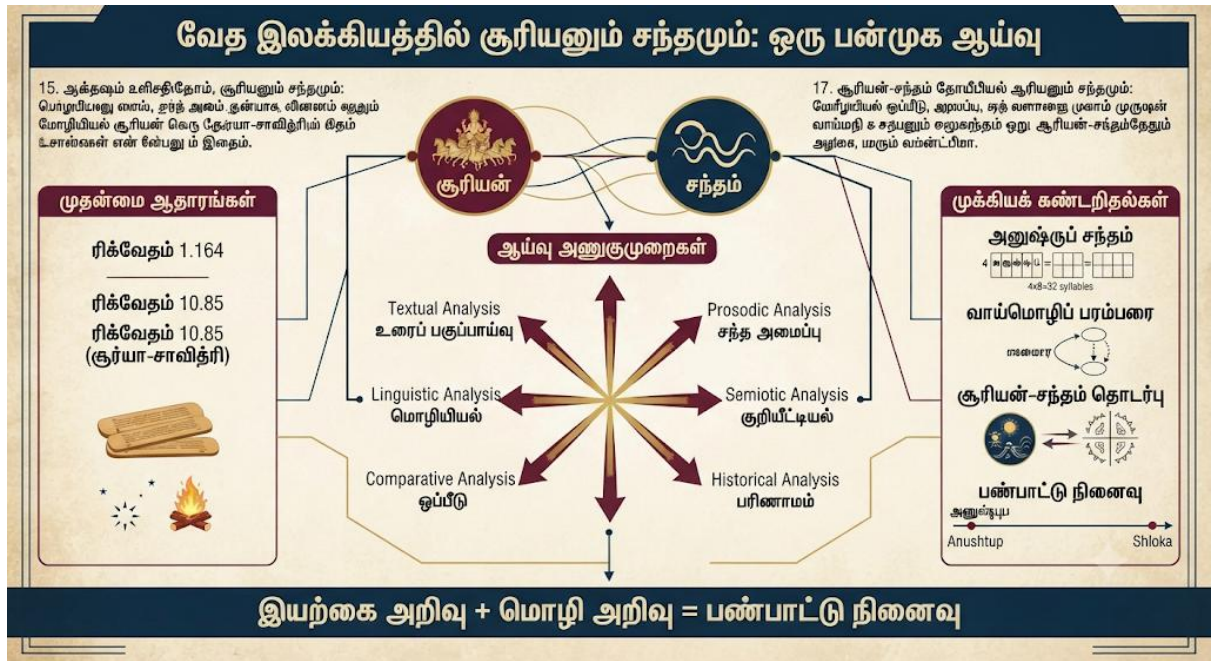

Fig 10: வேத இலக்கியத்தில் சூரியனும் சந்தமும் - ஒரு பன்முக ஆய்வு

இப்படம் வேத கால சூரியனின் இயக்கம் மற்றும் சந்த அமைப்புகளுக்கிடையேயான தொடர்பை விளக்கும் பன்முக ஆய்வுக் கட்டுரையின் சுருக்கமாகும். இது முதன்மை ஆதாரங்கள், உரை, ஒலியியல் மற்றும் குறியீட்டியல் ஆய்வுகள் மூலம் இயற்கை அறிவும் மொழி அறிவும் எவ்வாறு பண்பாட்டு நினைவாக மாறுகின்றன என்பதை அழகாகக் காட்டுகிறது.

17. முடிவுரை

வேத இலக்கியத்தில் சூரியனும் சந்தமும் இரண்டு வேறுபட்ட தளங்களாகத் தோன்றினாலும், அவற்றை இந்திய அறிவு மரபின் பரந்த பின்னணியில் அணுகும்போது காலம், இயக்கம், ஒழுங்கு, ஒலி, மொழி மற்றும் நினைவு ஆகிய பொதுக் கருத்துகள் வெளிப்படுகின்றன. சூரியனின் தேர் மற்றும் குதிரைகள் இயற்கையின் இயக்கம் மற்றும் காலச்சுழற்சியை வெளிப்படுத்தும் கவித்துவக் குறியீடுகளாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுகின்றன; அதேவேளையில் சந்தம் மொழியின் ஒலியையும் கருத்தையும் ஒழுங்கமைக்கும் கட்டமைப்பாகச் செயல்படுகிறது.

இவற்றுள் அனுஷ்டிப் தனது $4 \times 8 = 32$ அசை அமைப்பினால் தனித்துவம் பெறுகிறது. இக்கட்டுரையில் நேரடியாக மேற்கோள் காட்டப்பட்ட ஐந்து ரிக்வேத மந்திரங்கள் (10.85.1, 9, 13, 35, 47) இந்த அமைப்பையும் அதன் நெகிழ்வுத் தன்மையையும் மூலப் பனுவல் மட்டத்தில் நிரூபிக்கின்றன. வேதகாலத்திலிருந்து பிற்காலச் சுலோக மரபிற்கு அது பெற்ற வளர்ச்சி, சந்தம் என்பது வெறும் செய்யுள் அளவியல் நுட்பம் மட்டுமல்லாமல் இந்திய இலக்கிய மற்றும் பண்பாட்டு நினைவின் நீண்டகால ஊடகமாகவும் செயல்பட்டதை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

எனவே இவ்வாய்வு சூரியன்-ஏழு-சந்தம்-அனுஷ்டிப்-சுலோகம்-மொழி-நினைவு-பண்பாடு ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைத்து, இந்திய அறிவு மரபில் இயற்கை அறிவும் மொழி அறிவும் எவ்வாறு பண்பாட்டு நினைவாக மாற்றப்பட்டன என்பதை விளக்கும் interdisciplinary ஆய்வாக அமைகிறது.

Copyright and Licence

© 2026 The Author(s). This article is published in TAMILMANAM under the Creative Commons Attribution 4.0 International Licence (CC BY 4.0), which permits use, sharing, adaptation, distribution and reproduction in any medium or format, provided appropriate credit is given to the original author(s) and the source, a link to the licence is provided, and any changes are indicated. Licence: <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

Publisher's Note

TAMILMANAM remains neutral with regard to jurisdictional claims in published maps and institutional affiliations. The views expressed are those of the authors.

References

- [1.] Griffith, R. T. H. (Trans.). (1896). The hymns of the R̥gveda. E. J. Lazarus and Co. Retrieved from <https://sacred-texts.com/hin/rvsan/rv01164.htm>
- [2.] Jamison, S. W., & Brereton, J. P. (2014). The Rigveda: The earliest religious poetry of India. Oxford University Press.
- [3.] Macdonell, A. A. (1916). A Vedic grammar for students. Oxford University Press.
- [4.] Sri Aurobindo Ashram. (n.d.). Rig Veda, Mandala 1, Sukta 164 [Word-by-word Sanskrit text]. Retrieved September 6, 2026, from <https://sri-aurobindo.co.in/workings/matherials/rigveda/01/01-164.htm>
- [5.] Sri Aurobindo Ashram. (n.d.). Rig Veda, Mandala 10, Sukta 85 [Word-by-word Sanskrit text]. Retrieved September 6, 2026, from <https://sri-aurobindo.co.in/workings/matherials/rigveda/10/10-085.htm>
- [6.] Wikipedia contributors. (2025). Sanskrit prosody. In Wikipedia. Retrieved September 6, 2026, from <https://en.wikipedia.org/wiki/Chanda>
- [7.] WisdomLib. (2021). Rig Veda 10.85 [R̥ṣi, devatā, and chandas annotations with Griffith/Sāyaṇa-based translation]. Retrieved September 6, 2026, from <https://www.wisdomlib.org/hinduism/book/rig-veda-english-translation>
- [8.] WisdomLib. (2021). Rig Veda 1.164 [Sanskrit text, pada-pāṭha, and translation]. Retrieved September 6, 2026, from <https://www.wisdomlib.org/hinduism/book/rig-veda-english-translation>

-
- [9.] Kamakoti Mandali (Chandrasekharendra Sarasvati Swamigal). (n.d.). Hindu Dharma, Part 8, Chapter 1: Chandas. Retrieved September 6, 2026, from <https://www.kamakoti.org/hindudharma/part8/chap1.htm>
- [10.] IIT Kanpur Sanskrit Department. (n.d.). Chandojñānam: Sanskrit chanda identification portal. Retrieved September 6, 2026, from <https://sanskrit.iitk.ac.in/jnanasangraha/chanda>